

Bažnyčia Zulmai

*Galbūt buvo kažkas daugiau, ką Dievas nori,
kad Zulma sužinotų.*

Liusė Styvenson

Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

„Ieškokite, ir rasite“ (3 Nefio 14: 7).

Zulma atsisėdo ant vieno iš suolų bažnyčioje ir rankomis palygino savo mokyklinės uniformos sijoną. Pro vitražinius langus švietė spalvota šviesa, o koplyčios priekyje stovėjo kryžius.

Zulma lankė bažnytinę mokyklą, todėl su kitais mokiniais į pamaldas atėdavo du kartus per dieną.

Zulmai patiko jos bažnyčia. Ji

mylėjo Jėzų ir jai patiko mokytis apie Jį.

Ji tyliai sėdėjo, kai kunigas ėmė kalbėti. Tačiau šiandien kažkas buvo kitaip. Staiga jai į galvą atėjo nauja mintis: *pasaulyje yra daugiau tiesos.*

Zulma suraukė antakius. Daugiau tiesos? Ką tai reiškia?

Ta mintis vėl atsirado. *Yra daugiau tiesos.*

Zulma užmerkė akis ir susitelkė į tai, ką jaučia. Bažnyčioje ji daug ko išmoko. Bet dabar jai atrodo, kad kažko trūksta. Galbūt buvo kažkas daugiau, ką Dievas nori, kad ji žinotų. Tačiau kaip jai tai sužinoti?

Vėliau apie tas mintis ji pasikalbėjo su savo vyresniu broliu Alberto.

„Manai, pasaulyje yra daugiau tiesos?“ – paklausė Alberto.

Zulma linktelėjo. „Noriu sužinoti apie kitas bažnyčias“, – pasakė ji.

„Gerai, – atsakė Alberto. – Aš eisiu su tavimi!“

Kelerius metus Zulma ir Alberto vaikščiojo į įvairias bažnyčias. Po vienos iš bažnyčių pamaldų, Alberto tarė: „Ši bažnyčia moko gerų dalykų.“

Zulma sutiko, bet jiems vis dar atrodė, kad kažko trūksta, todėl jie ieškojo toliau.

Vieną dieną Alberto kaip viesulas užlėkė

Štai Zulma maža mergaitė. Dešinėje yra dabartinės Zulmos nuotrauka, kurioje ji su savo vyru vyresniuoju Valteriu F. Gonzalesu iš Septyniadešimties.

savo namų laiptais. „Radau bažnyčią, kurios ieškojom!“ – sušuko Alberto. Jis stipriai apkabino Zulmą.

Zulma išpūtė akis. „Kur? Kaip?“

Alberto atsakė: „Mano draugas sutiko misionierius iš Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios. Aš išklausu juos ir tikiu tuo, ko jie mokė!“

Zulma ir Alberto buvo tokie laimingi, kad šokdami sukosi po visus namus. Bet tada Zulma išgirdo blogą žinią. Mama nenorėjo, kad ji susitiktų su misionieriais. Ji pasakė: „Tau tik dvylika. Tu dar per maža.“

Kadangi buvo vyresnis, Alberto buvo leista toliau susitikinėti su misionieriais. Po kelių savaičių jis pasikrikštijo.

Zulma vis prašė ir prašė mamos leisti jai mokytis iš misionierių. Galiausiai mama pasakė „taip“.

Misionierių mokoma Zulma jautė šilumą širdyje. Vienam iš misionierių sunkiai sekėsi kalbėti ispaniškai, bet tai buvo nesvarbu. Svarbu buvo tai, kaip gerai Zulma jautėsi. Sužinojusi apie Džozefą Smitą ir Mormono Knygą ji suprato, kad rado tiesą, kurios ieškojo!

Ji norėjo krikštytis. Bet ką pasakys mama?

Zulma pasijuto tokia laiminga, kai mama pasakė „taip“! Krikšto dieną Zulma apsivilko baltai. Ji žinojo, kad Dievas ją myli. Ji žinojo, kad Jis ją pažįsta. Ir ji suprato, kad Jis padėjo jai rasti Savo atkurtąją Bažnyčią! ●

